

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ເດືອນຕຸລາ 2011

ວັນເວລາຈະມາເຖິງ

ໂດຍ ແອວເດີ ແອວ ວິດນີ ຄະເລຕັນ
ຈາກຝ່າຍປະທານສະພາສາວິກເຈັດສິບ

ຕອນເປັນຜູ້ສອນສາສນາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນເວລາຫລາຍເດືອນທຳການຢູ່ທີ່ໃຈກາງເມືອງ
ລີມາ, ປະເທດເປຣູ. ເພາະສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຍ່າງຜ່ານຕຶກ Plaza de Armas ຢູ່ເມືອງ
ລີມາຫລາຍເທື່ອ. ວັງຂອງລັດຖະບານ, ຫໍພັກ ແລະ ຫ້ອງທຳການຂອງປະທານປະເທດເປຣູ
ກໍຕັ້ງຢູ່ທາງໜ້າຕຶກນັ້ນ. ຄູ່ສອນສາສນາ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າລົມນຳຫລາຍຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ໃຫ້ຮັບຟັງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ໄດ້ຟື້ນຟູ. ຕອນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຄິດເລື້ອຍໆວ່າຈະເປັນແນວໃດຖ້າຫາກ
ໄດ້ໄປທຸ່ວງຊົມວັງນັ້ນ, ແຕ່ຄວາມຄິດນັ້ນ ເບິ່ງຄືວ່າອາດຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ດອກ.

ປີແລ້ວນີ້ ແອວເດີ ດີ ທອດ ຄຣິສໂຕເຟີສັນ ແຫ່ງສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ ແລະ ຄົນອື່ນໆ,
ຮ່ວມທັງຂ້າພະເຈົ້າ, ໄດ້ພົບທ່ານອາລານ ກາຊີອາ, ປະທານປະເທດເປຣູໃນຕອນນັ້ນ,
ໃນວັງຂອງລັດຖະບານນັ້ນ. ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຫ້ອງທີ່ສວຍງາມຕ່າງໆ ແລະ ປະທານກາຊີອາ
ກໍໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຮົາເປັນຢ່າງດີ. ຄວາມສົງໃສ ຕອນເປັນຜູ້ສອນສາສນາໜຸ່ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ກ່ຽວກັບວັງນັ້ນກໍໄດ້ເກີດເປັນຈິງໃນວິທີທາງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຄິດເຄີຍຝັນວ່າຈະເປັນໄປໄດ້
ເລີຍໃນປີ 1970.

ຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງໄດ້ປ່ຽນໄປຕັ້ງແຕ່ຕອນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປັນຜູ້ສອນສາສນາ, ໂດຍສະເພາະ
ສຳລັບສາສນາຈັກ. ໃນຕອນນັ້ນມີສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກປະມານ 11,000 ຄົນ ແລະ
ກໍມີພຽງແຕ່ສະເຕກດຽວ. ໃນເວລານີ້, ມີສະມາຊິກຫລາຍກວ່າ 500,000 ຄົນ ແລະ ມີເກືອບ
100 ສະເຕກ. ໃນເມືອງນ້ອຍທີ່ເຄີຍມີສະມາຊິກພຽງແຕ່ກຸ່ມນ້ອຍໆ, ບັດນີ້ກໍມີຕຶກສະເຕກ ແລະ
ຕຶກໂບດທີ່ສວຍງາມ ແລະ ມີສີສັນຢາຍຢູ່ທົ່ວປະເທດ. ສິ່ງດຽວກັນນີ້ ກໍເກີດຂຶ້ນຢູ່ປະເທດອື່ນໆ
ຕະຫລອດທົ່ວໂລກ.

ປາກົດການອັດສະຈັນຂອງການເຕີບໂຕຂອງສາສນາຈັກ ຄວນໄດ້ຮັບການຊີ້ແຈງ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ເລີ່ມດ້ວຍຄຳທຳນາຍຈາກພຣະຄຳພີເດີມ.

ດານີເອນເປັນຂ້າທາດຊາວເຮັບເລີໃນບາບີໂລນ. ເພິ່ນໄດ້ມີໂອກາດແກ້ຄວາມຝັນຂອງກະສັດ ເນບູກາດເນັດສາ. ດານີເອນໄດ້ທູນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມແກ້ໃຫ້ເພິ່ນ ແລະ ຄຳອະທິຖານຂອງເພິ່ນກໍໄດ້ຮັບການຕອບ. ດານີເອນໄດ້ບອກກະສັດວ່າ, “ແຕ່ມີພຣະເຈົ້າ ອົງໜຶ່ງເທິງສະຫວັນຊັ້ນຟ້າທີ່ເປີດເຜີຍຄວາມລຶກລັບທັງຫລາຍ. ພຣະອົງໄດ້ບອກພະລາຊາຂອງ ຜູ້ຂ້າໃຫ້ຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ. ບັດນີ້ຜູ້ຂ້າຈະບອກນິມິດທີ່ທ່ານມີຂະນະທີ່ທ່ານໄດ້ ນອນຫລັບຢູ່ນັ້ນ.” ເພິ່ນໄດ້ບອກວ່າກະສັດໄດ້ເຫັນຮູບປັ້ນທີ່ເປັນຕາຍ້ານນັ້ນ ມີຮູບຮ່າງແບບ ມະນຸດ, ມີຫົວ, ລຳຄໍ, ແຂນ, ຂາ, ແລະ ຕີນ. ມີຫີນໃຫຍ່ກ້ອນໜຶ່ງແຕກອອກມາເອງຈາກໜ້າ ຜາໂດຍບໍ່ມີໃຜເຮັດ ແລະ ກຶ້ງໄປ ແລະ ໃຫຍ່ຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ຫີນກ້ອນນັ້ນໄດ້ກະທົບໃສ່ກັບຮູບປັ້ນ, ແຕກມຸ່ນໄປ, “ກ້ອນຫີນນັ້ນໃຫຍ່ຂຶ້ນກາຍເປັນພູເຕັມພື້ນແຜ່ນດິນໂລກ.”

ດານີເອນໄດ້ອະທິບາຍວ່າຮູບປັ້ນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກທາງການເມືອງໃນອະນາຄົດ ແລະວ່າ “ໃນສະໄໝທີ່ກະສັດເຫລົ່ານັ້ນປົກຄອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງສະຫວັນຊັ້ນຟ້າຈະຕັ້ງອານາຈັກ ໜຶ່ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງຈະບໍ່ສູນຫາຍໄປຈັກເທື່ອ: ... ແຕ່ຈະທຳລາຍອານາຈັກອື່ນໆໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ. ແລ້ວກໍຈະຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ຕະຫລອດເປັນນິດ.”¹

ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ້າງເຖິງພຣະຄຳພີໃນຍຸກສະໄໝນີ້. ທູດໂມໂຣໂນໄດ້ມາປາກົດຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ເທື່ອທຳອິດ ໃນປີ 1823 ແລະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີງານໃຫ້ເພິ່ນເຮັດ ແລະ ວ່າຊື່ຂອງ ເພິ່ນຈະມີເພື່ອຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວໃນບັນດາປະຊາຊາດ, ຕະກູນ ແລະ ພາສາທັງໝົດ.”² ແນ່ນອນຂ່າວສານຂອງໂມໂຣໂນອາດເຮັດໃຫ້ໂຈເຊັບຕົກໃຈ, ຜູ້ທີ່ໃນຕອນນັ້ນມີອາຍຸພຽງແຕ່ 17 ປີ.

ໃນປີ 1831, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກໂຈເຊັບວ່າ ຂໍກະແຈແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ “ຖືກມອບໃຫ້ມະນຸດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ” ອີກຄັ້ງ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະກິດຕິຄຸນຈະອອກ ໄປເຖິງທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ດັ່ງຫີນຊຶ່ງຖືກສະກັດຈາກພູເຂົາໂດຍປາດສະຈາກມື ... ຈະກຶ້ງອອກໄປຈົນມັນເຕັມທັງແຜ່ນດິນໂລກ³ ດັ່ງທີ່ດານີເອນໄດ້ບອກໃຫ້ແກ່ເນບູກາດເນັດສາ.

ໃນປີ 1898, ປະທານວິວເຝີດ ວູດດັບ ໄດ້ເລົ່າເຖິງປະສົບການໜຶ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ມີ ໃນປີ 1834 ຕອນເປັນສະມາຊິກໃໝ່ຕອນເພິ່ນໄປຮ່ວມກອງປະຊຸມຖານະປະໂລຫິດທີ່ໃນເມືອງເຄີດແລນ. ເພິ່ນໄດ້ເລົ່າວ່າ: “ສາດສະດາໄດ້ຂໍໃຫ້ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດທຸກຄົນໄປຮ່ວມກັນທີ່ໂຮງຮຽນ ບ້ານໄມ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າມີໃນທີ່ນັ້ນ. ມັນເປັນບ້ານນ້ອຍໆ, ອາດປະມານ 18 ແມັດມົນທົນ. ...

ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ມາໂຮມກັນແລ້ວ ສາດສະດາໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກແອວເດີແຫ່ງອິດສະຣາເອນຮ່ວມກັບ ເພິ່ນກ່າວປະຈັກພະຍານເຖິງວຽກງານນີ້. ... ເມື່ອທຸກຄົນໄດ້ກ່າວແລ້ວສາດສະດາໄດ້ກ່າວວ່າ, 'ອ້າຍນ້ອງທັງຫລາຍຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການດົນໃຈ ແລະ ການສິດສອນຫລາຍຈາກປະຈັກ ພະຍານຂອງພວກທ່ານໃນຄໍາຄືນນີ້, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຢາກບອກພວກທ່ານຕໍ່ທີ່ປະທັບຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຫຍັງຫລາຍໄປກວ່າເດັກທາລິກທີ່ນັ່ງຕັກແມ່ກຽວກັບຈຸດໝາຍ ປາຍທາງຂອງສາສນາຈັກ ແລະ ອານາຈັກນີ້. ພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈ. ... ມັນເປັນພຽງແຕ່ ຜູ້ດໍາລົງຖານະປະໂລຫິດສ່ວນນ້ອຍທີ່ພວກທ່ານເຫັນຢູ່ທີ່ນີ້ໃນຄໍາຄືນນີ້, ແຕ່ສາສນາຈັກນີ້ຈະ ອອກໄປເຕັມທະວີບອາເມຣິກາເໜືອ ແລະ ໃຕ້—ມັນຈະອອກໄປເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ.'"⁴

ຄໍາທໍານາຍເຫລົ່ານີ້ວ່າ:

- ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນດັ່ງທິນທີ່ຖືກຕັດອອກຈາກພູເຂົາ ຈະອອກໄປເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ;
- ຊື່ຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ຈະຖືກຮັບຮູ້ຕະຫລອດທົ່ວໂລກ; ແລະ
- ສາສນາຈັກຈະອອກໄປເຕັມທະວີບອາເມຣິກາ ແລະ ຕະຫລອດທົ່ວໂລກ

ອາດໄດ້ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຕາຫົວໃນ 170 ປີກ່ອນ. ຄົນທີ່ເຊື່ອກຸ່ມນ້ອຍໆນັ້ນ, ໄດ້ພາກັນຫາລ້ຽງຊີບໃນ ພົມແດນອາເມຣິກາ ແລະ ໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປເລື້ອຍໆ ເພື່ອຫລົບໜີຈາກການຂົ່ມເຫັງ, ບໍ່ໄດ້ປະກົດ ຕົວເໝືອນດັ່ງພື້ນຖານຂອງສາສນາທີ່ຈະອອກໄປຜ່ານຊາຍແດນ ແລະ ທະລຸຈິດໃຈຂອງທຸກຄົນ ໃນທຸກທິນທຸກແຫ່ງ.

ແຕ່ນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແທ້. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍົກຕົວຢ່າງ.

ໃນວັນຄຣິດສະມັດປີ 1925 ໃນເມືອງບວຍໂນອາເຣສ, ປະເທດອາກຊັງຕິນ, ແອວເດີ ແມວວິນ ເຈ ບາເລີດ ໄດ້ອຸດທິດທັງທະວີບອາເມຣິກາໃຕ້ເພື່ອ ການສິດສອນພຣະກິດຕິຄຸນ. ຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດ. ເມື່ອເຖິງ 1926 ສະມາຊິກຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ເປັນສະມາຊິກກຸ່ມທໍາອິດຂອງສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍໃນ ຕະຫລອດທົ່ວອາເມຣິກາໃຕ້. ນັ້ນກໍເປັນເວລາ 85 ປີ ມາແລ້ວ, ສໍາລັບຫລາຍຄົນທີ່ຟັງກອງ ປະຊຸມໃຫຍ່ໃນມື້ນີ້.

ມີສະເຕກສີໂອນຢູ່ 23 ໃນ ບວຍໂນອາເຣສ ໃນປະຈຸບັນນັ້ນ, ພ້ອມດ້ວຍຫລາຍໆສະເຕກ ແລະ ສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກເປັນຈຳນວນຫລາຍໆ ສິບພັນຄົນໃນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນຕະຫລອດ ທົ່ວປະເທດອາກຊັງຕິນ. ປະຈຸບັນນີ້ ໃນເວລານີ້ກໍມີສະເຕກຫລາຍກວ່າ 600 ແຫ່ງ ແລະ ມີສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກ ຈຳນວນຫລາຍລ້ານຄົນ ແລະ ໃນອາເມຣິກາໃຕ້. ໃນເມື່ອເຮົາ

ເຝົ້າເບິ່ງ, ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກໍກຳລັງອອກໄປເຕັມທະວີບ, ແລະ ຊື່ຂອງໂຈເຊັບ ສະມິດ ກໍຖືກປະກາດອອກໄປໂດຍຄົນເຮົາ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນປະເທດທີ່ເພິ່ນເອງອາດບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ ຊື່ຕອນເພິ່ນມີຊື່ວິດຢູ່.

ໃນສາສນາຈັກຕະຫລອດທົ່ວໂລກໃນເວລານີ້ກໍມີສະເຕກເກືອບ 3,000 ແຫ່ງ, ຈາກບາງກອກ ຫາ ເມັກຊິໂກຊິທີ ຫາ ໂມດສະກູ. ເຮົາຈະມີຫວອດ ແລະ ສາຂາ 29,000 ແຫ່ງ. ໃນຫລາຍໆ ປະເທດກໍມີສະເຕກຕ່າງໆທີ່ສົມບູນແບບ, ພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກທີ່ໄດ້ມີພໍ່ແມ່ຜູ້ທວດເປັນຜູ້ ປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສ. ໃນອີກແຫ່ງອື່ນໆ ສະມາຊິກໃໝ່ກຸ່ມນ້ອຍໆກໍໄດ້ຊຸມນຸມກັນເປັນສາຂາຂອງ ສາສນາຈັກໃນອາຄານທີ່ເຊົ່າ. ແຕ່ລະປີສາສນາຈັກໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປໄກຫລາຍກວ່າ ເກົ່າຕະຫລອດທົ່ວໂລກ.

ຄຳພະຍາກອນເຫລົ່ານີ້ກ່ຽວກັບການອອກໄປເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ ຕະຫລອດທົ່ວໂລກ: ບໍ່ເປັນຕາໜ້າເຊື່ອບໍ່? ບາງທີ. ຄືຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່? ແນ່ນອນ. ຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່? ແນ່ນອນວ່າບໍ່. ມັນກໍກຳລັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາເຮົາຢູ່.

ປະທານກໍດອນ ປີ ຮິງລີ ໄດ້ສັ່ງເກດເຫັນວ່າ:

“ມີກ່າວໄວ້ວ່າໃນເວລາໃດໜຶ່ງທີ່ເມືອງຂຶ້ນຂອງຈັກກະພົບຂອງປະເທດອັງກິດຕາເວັນຈະບໍ່ຕົກ. ຈັກກະພົບນັ້ນໄດ້ສູນຫາຍໄປແລ້ວ. ແຕ່ມັນກໍຈິງທີ່ວ່າຕາເວັນຈະບໍ່ຕົກໃນວຽກງານຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ມັນກຳລັງສຳພັດຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.

“ແລະ ນີ້ກໍເປັນພຽງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນເທົ່ານັ້ນ. ເຮົາກໍພຽງແຕ່ເລີ່ມລົງມືເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາຈະ ສຳເລັດເທົ່ານັ້ນ. ວຽກງານຂອງເຮົາບໍ່ມີຂອບເຂດ. ... ປະເທດທີ່ເຮົາເຂົ້າໄປບໍ່ໄດ້ໃນ ເວລານີ້ກໍຈະເປີດຮັບເຮົາໃນວັນໃດວັນໜຶ່ງ.”⁵

ໃນວັນເວລານີ້ເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າການບັນລຸຜົນຂອງຄຳທຳນາຍໃນພຣະຄຳພີ ມໍມອນກໍໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ.

“ແລະ ... ເຫດການຈະບັນເກີດຂຶ້ນຄືກະສັດຈະປົດປາກ, ເພາະເຂົາຈະເຫັນສິ່ງທີ່ ບໍ່ເຄີຍເຫັນຖືກບອກເລົ່າ; ແລະ ເຂົາຈະພິຈາລະນາສິ່ງທີ່ເຂົາບໍ່ເຄີຍໃຫ້ຍິນ.

“ເພາະໃນວັນນັ້ນ, ເພື່ອເຮົາພຣະບິດາຈະຊົງທຳງານໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຈະເປັນງານຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາ.”⁶

ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານີ້ແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມະຫັດສະຈັນ, ມັນຍັງກ້າວໄປ
ໜ້າຢ່າງບໍ່ມີການຮັບຮູ້ ໂດຍຜູ້ນຳທາງດ້ານການເມືອງຂອງມະນຸດຊາດ, ວັດທະ ນະທຳ ແລະ
ຝ່າຍການສຶກສາ. ມັນກ້າວໄປໜ້າເທື່ອລະຄົນ ແລະ ເທື່ອລະ ຄອບຄົວ, ຢ່າງງຽບງຽມ ແລະ
ຢ່າງສຸພາບ, ຂ່າວສານສັກສິດ, ເປັນພອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ ໃນທຸກແຫ່ງທຶນ.

ຂໍ້ໜຶ່ງໃນພຣະຄຳພິມມອນໃຫ້ເຮົາເຫັນຈຸດສຳຄັນເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າຢ່າງມະຫັດສະຈັນຂອງ
ສາສນາຈັກ. “ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອຄວາມຮູ້
ເລື່ອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຈະແຜ່ອອກໄປທົ່ວບັນດາປະຊາຊາດ, ຕະກູນ, ພາສາ ແລະ ຜູ້ຄົນ.”⁷

ຂ່າວສານທີ່ສຳຄັນສຸດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຖືກມອບໝາຍ ແລະ ຖືກບັນຊາໃຫ້ນຳໄປຫາທຸກບ່ອນ
ໃນໂລກ, ນັ້ນຄື ມີພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດມີຈິງ. ພຣະອົງຊົງມີຊີວິດ ຢູ່ໃນສູນກາງແຫ່ງເວລາ.
ພຣະອົງໄດ້ຊົດໃຊ້ແທນບາບຂອງເຮົາ, ຖືກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ, ແລະ ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດ. ຂ່າວສານ
ອັນປຽບທຽບບໍ່ໄດ້ນັ້ນ, ຊຶ່ງເຮົາປະກາດດ້ວຍສິດອຳນາດຈາກພຣະເຈົ້າ ເປັນເຫດຜົນອັນແທ້ຈິງທີ່
ເຮັດໃຫ້ສາສນາຈັກນີ້ຂະຫຍາຍອອກໄປຢ່າງກວ້າງໄກ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ພຣະອົງໄດ້ມາປະກົດຕົວກັບພຣະບິດາຕໍ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ.
ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພຣະບິດາ, ພຣະອົງໄດ້ສະຖາປະນາພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງອີກ
ຄັ້ງຢູ່ເທິງໂລກ. ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງອັກຄະສາວິກ, ສາດສະດາ, ແລະ ຂໍກະແຈແຫ່ງຖານະ
ປະໂລຫິດມາສູ່ໂລກອີກ. ພຣະອົງໄດ້ນຳພາສາສນາຈັກຂອງພຣະອົງຜ່ານສາດສະດາທີ່ມີຊີວິດຢູ່,
ປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ. ສາສນາຈັກຂອງພຣະອົງຄືກ້ອນຫີນທີ່ຖືກຕັດອອກຈາກໜ້າ
ຜາໂດຍບໍ່ມີໃຜເຮັດທີ່ກົງອອກໄປຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.

ເຮົາມີຄວາມກະຕັນຍູສຳລັບ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ແລະ ເຝົ້າເບິ່ງດ້ວຍຄວາມປະຫລາດໃຈຂະນະ
ທີ່ຊື່ຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກເຄົາລົບ, ແລະ ແນ່ນອນແມ່ນແຕ່ຖືກ ໝິ່ນປະໝາດນັບມື້ນັບຫລາຍຂຶ້ນ
ຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ. ແຕ່ເຮົາຮັບຮູ້ວ່າ ວຽກງານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຍຸກສຸດທ້າຍນີ້ບໍ່ໄດ້
ກຽວກັບເພິ່ນ. ມັນເປັນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ,
ອົງສັນຕິລາດ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ພຣະຄຣິດຄື ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ແລະ ຂ້າພະ
ເຈົ້າໄດ້ຍືນຍູ້ກັບທ່ານດ້ວຍຄວາມປະຫລາດໃຈ ໃນຂະນະທີ່ວຽກງານນີ້ກ້າວໄປໜ້າຢ່າງມະຫັດ
ສະຈັນ, ອັດສະຈັນ ແລະ ຢ່າງຢັບຢັ້ງບໍ່ໄດ້. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເວລານັ້ນມາເຖິງແລ້ວ ເມື່ອຄວາມຮູ້
ເລື່ອງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ... ຈະຂະຫຍາຍອອກໄປຕະຫລອດທົ່ວປະຊາຊາດ, ຕະກູນ,
ພາສາ ແລະ ຜູ້ຄົນ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານເຖິງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງມວນ
ມະນຸດ, ແລະ ເຖິງວຽກງານນີ້ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ດານີເອນ 2:28, 35, 44; ເບິ່ງຂໍ້ 1–45 ນຳອີກ.
2. Joseph Smith—History 1:33.
3. See Doctrine and Covenants 65:2.
4. *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 25–26.
5. Gordon B. Hinckley, “The State of the Church,” *Liahona and Ensign*, Nov. 2003, 7.
6. 3 ນີໄຟ 21:8–9.
7. ໂມໄຊຢາ 3:20.